

A Figyelő az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola
Radnóti Miklós Önképzőkörének diáklapja.

Szerkeszti a szerkesztő bizottság.

Főszerkesztők: *Makra Andrea* és
Nešić Máté tanulók

Szerkesztőség tagjai: *Romoda Renáta*

Kiss Anita

Kozma Emese

Török Krisztina tanulók

Felelős szerkesztő: *Szűcs Budai Engelbert* magyartanár

Technikai munkatárs: *Székács Zoltán*

Школски лист литерарне секције "Радноти Миклош"

ОШ "Петефи Шандор" у Бечеју.

Припрема уређивачки одбор.

Главни уредници: *Макра Андреа*

Нешић Мате ученици

Чланови уређивачког одбора: *Ромода Рената*

Кис Анита

Козма Емеше

Терек Кристина ученици

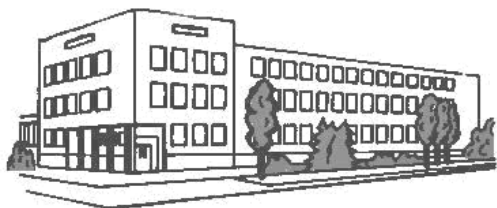
Одговорни уредник: *Сич Будаи Енгалберт* проф. мађарског језика.

Технички сарадник: *Секач Золтан*

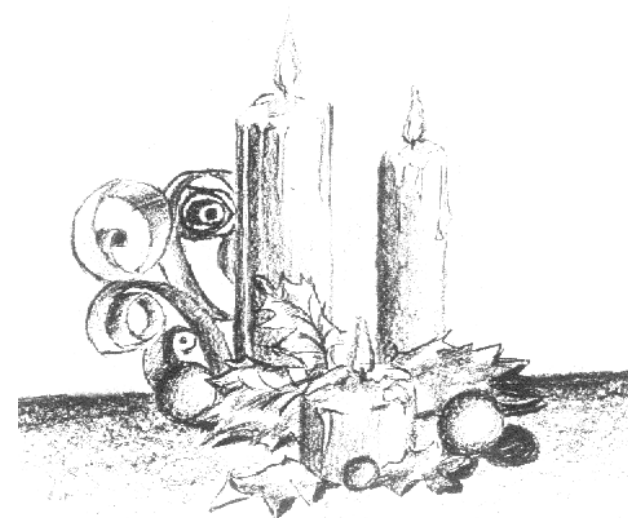
*"... az idő múlhat, a szépség és jószág,
a szeretet és az igazság nem múlik el
az évszakokkal,
nem múlik el az emberekkel,
hanem örökös, mint a testetlen
valóság, s ezekből annyit kap
mindenki, amennyit megérdemel."*

Részlet Fekete István:

Tűskevár c. művéből

Figyelő

Szőkő Szabolcs (7.b): Gyertyák c. munkája

Kedves Pajtások!

Ezekben a napokban már mindenki nagyon készül a karácsonyra, újévre, s biztosan Ti is azt fontolgatjátok: mit szeretnétek kapni a karácsonyfa alá. Biztosan kitaláltátok már azt is, hogy mivel ajándékozzátok meg azokat, akiket szerettek.

A figyelő szerkesztősege benneteket azzal szeretne megajándékozni, hogy útjára indítja a hosszú idő óta szünetelő diáklapot. Ezt a számot a közelgő ünnepeknek, a karácsonynak és az újévnek szenteltük.

A lapban találni fogtok meséket, verseket ismert és/vagy kevésbé ismert szerzőktől, pajtások színes írásait a télről, az ünnepről, az ajándékozásról, a szereteről. Továbbá olvashattok beszámolókat a fenyőfáról az ünnepi jelképekről, egyéb rendezvényekről; riportot a diákigazgatóval; karácsonyi jókívánságokat "titkos barátaitoktól"; különféle feladványokat, fejtörőket stb.

Reméljük tartalmas szórakozást nyújt majd nektek a Figyelő olvasgatása.

A közelgő ünnepek alkalmából minden kedves pajtásnak és felnőttnek áldott, békés karácsonyt és boldog, eredményekben gazdag új esztendőt kíván a: **szerkesztőség**.

*Kellemes karácsonyi ünnepeket
és boldog új évet!*

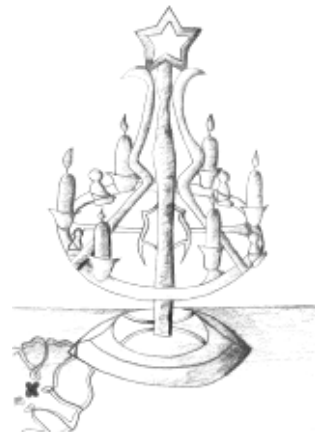
Zdravo Drugari!

Ovih dana svi se spremamo za novogodišnje i božićne praznike. Sigurno već razmišljate o poklonima za svoje najbliže, kao i o onima koje ćete od njih dobiti. Poklon za vas od uredništva školskih novina je ovaj broj koji je namenjen praznicima koji dolaze.

U ovom broju naći ćete pregršt priča, pesama, vaših sastava o praznicima, o poklanjanju, pročitacete intervju sa đačkim direktorom, priredili smo vam i kviz, viceve i razne zanimljivosti.

Nadamo se da ćete se uz ovaj broj lepo zabaviti.

Uredništvo novina svima želi sretno novogodišnje i božićne praznike i uspešnu predstojeću 2004. godinu.

Bakos Géza (7.b): Gyertyatartó c. munkája

*Srećna nova godina i
Božićni praznici!*

+ HUMOR + REJTVÉNY +

Melyik ez az ország?

Írd be az alábbi országok fővárosainak nevét az ábrába! Ha jól dolgozol, a nyíllal jelzett oszlopban egy ország nevét kapod.

Melyik ez az ország? A fővárosa nevét is tudod?

↓

1							
2							
3							
4							
5							

1. Ausztrália
2. Finnország
3. Fehéroroszország
4. Anglia
5. Izrael

Párosítsd!

Szél	fogás
Kéz	növény
Had	méter
Szín	zápor
Gyógy	darab
Kőb	kakas
Vér	vezér
Nyúl	szegény

Alkoss belőlük
összetett szavakat!

Déli	kút
Házi	zsák
Háló	báb
Szökő	mag
Vető	nyúl

Hol járunk?

Város- vagy országnevet rejtetünk el a következő fejtetőben. Ha ügyesen összeilleszted a zárójelekben levő meghatározásra adott helyes választ és a megadott betűt vagy betűcsoportot, akkor megtudod, hol járunk.

- (nem foglalt) + KA
- (házi szárnyas) + NON
- I + (helyez)
- (beszédrész) + fia
- PÁ + (kalászos növény)

Téli találósok

Csillag fenn a fellegekben, vízzé válik tenyeredben. Mi az?

Télben-nyárban egy ruhában. Mi az?

Mi az? Csillog is, villog is, hullik is, múlik is, hűvös is, befed is, vetésen melegen is, jó takaró a ...
(Mándy Stefánia verse)

BESZÁMOLÓ A PETŐFI ISKOLÁK TALÁLKOZÓJÁRÓL

A kívánság

Pistikétől titokban megkérdi a nagymama:

— Nos Pistikém, hadd halljam. mi a legnagyobb kívánságod karácsonyra?

— Szeretném a mamát jövőre minden nap megmosdatni és iskolába küldeni...

Az órás

— Baj van az órámmal — panaszkodik Jancsi édesapja. — El kell vinnem az óráshoz, hogy kitisztítsa.

— Nem kell. apu! Én már tegnap kisúroltam a mosdótálban!

A jócselekedet

— Ejnye, ejnye! — korholja anyu Lacit.

— Megígérted, hogy minden nap valami jót cselekszel, és ma megverted a szomszédék Jóska-ját!

— De hiszen én jót tettem! Láttad volna csak, hogy örült Jóska öccse!

Száraz humor

Egy kíváncsi utazó azt kérdi egy arabtól a Szaharában:

— És igaz, hogy maguknál nagyon ritkán esik az eső?

— Hogy igaz-e? — válaszolja az arab.

— Nekünk vannak olyan tízéves békáink, amelyek még nem tanulhattak meg úszni!

Az utolsó járat

Gabi kisvonalat kap karácsonyra.

Este bodogan vonatozik a papájával, legnagyobb csöngetnek. A papa kimegy, majd visszajön.

— Ki volt az? — kérdezi Gabi.

— Az alattunk lakó Kovács bácsi. Azt kérdezte, mikor indul az utolsó járat..

Hideg humor

— Mondd ki egy szóval, hogy nagyon hideg van!

— Nem tudom... Mondd ki te!

— Brrr!

Száraz humor 2.

Megy az ember a sivatagban, és messziről meglát egy kutat.

Odarohan a kúthoz, és elkiáltja magát:

— Víz!

Mire a kútból kiszól valaki:

— Hol? Hol?

Udvarias humor

Peti zongorázik. A papája megkérdezi:

— Miért játszol kesztyűben?

— Nehogy felébbresszem a húgomat!

A tortaszelet

Pali az újévi ebéd közben megkérdezi apuját:

— Apu, kérsz még egy szelet tortát?

— Nem, kisleányom.

— Jó — nyugszik meg Pali. — Akkor most kérdezz te!

Lehetetlen humor

Az utcán bömböl egy gyerek. Egy arra járó bácsi vigasztalja:

— Itt van egy kis cukorka, csak ne sírj, és légy jó kisfiú!

— Az lehetetlen, bácsi!

— Miért?

— Mert én kisleány vagyok.

Tizenöt év elteltével, 2003. november 22-én és 23-án Magyarcsernyén megtartották a Vajdasági Petőfi Iskolák Találkozóját. E játékos vetélkedőn, a Petőfi nevét viselő iskolák tanulói, az óbecsei, a magyarcsernyei, az újvidéki, a doroszlói, a kúlai, a tóbai, az oromhegyesi, a nagybecskerekői és a Szentmihályról érkezett diákok vettek részt. Iskolánk négy tanuló képviselte: Harangozó Edina, Megyeri Csilla, Kiss Dénes és Nešić Máté. A versenyzőket a házigazdák, a magyarcsernyeiek fogadták iskolájukban. Az én vendéglátóm egy hatodikos fiú, Ervin volt, aki az iskola közelében lakott, így gyorsan hazaértünk. Félkettőre kellett visszamenni. Addig ebédeltünk, beszélgettünk, sakkoztunk, majd egy óraor indultunk vissza. Az ünnepi műsor befejeztével kezdődött a szavalóverseny, melyen kilenc versmondó, ebben a kilencben benne voltam én is, Petőfi verseivel lépett fel. Később Déneséknek kellett bizonyítaniuk a verseny irodalmi, illetve történelmi részén (Petőfi életrajza, asszociációs játék, mozaikjáték stb.) az öt csapat közül. Az eredményhirdetést másnapra tették. Este a táncház végeztével fáradtan értünk haza. Reggel Ervin hortyogására ébredtem fel. Felkeltettem, mert tízre mentünk misére, ami a program része volt. Adig vártam az eredményhirdetést. A mise után ebédeltünk, megköszöntem a vendéglátást, és Ervin meg Andrea kíséretében visszamentünk az iskolába. A végeredmény a következő lett:

Szavalók:

1. Nešić Máté (Óbecse)
2. Bajusz Anikó (Magyarcsernye)
3. Horvát Mária (Újvidék)

Különdíj: Kovács Anikó (Nagybecskerek)

Történelmi rész:

1. Doroszló és Nagybecskerek
2. Magyarcsernye
3. Tóba és Újvidék

Különdíj: Oromhegyes, Kúla, Óbecse, Szentmihály

Nešić Máté 7.c

JUHÁSZ GYULA:

BETLEHEMES ÉNEK

A kocsa ajtaját kitérjék,

S hozzák subában a telet,

Az istállóban ott a jászol,

A jászolban a Szeretet.

A gyémánt csillag áll fölöttük,

Füstös lármában szelíden,

Nyájás barmok közt az almon

Az Ácsnak Gyermeké pihen.

Kántálnak a háromkirályok,

S velük a jámbor pásztorok,

A söntés mélyén egy elázott

Elbúsult zsöllér tántorog.

Könnyes szeme bámulja báván.

A betlehemi csillagot,

A jó reményt, mit körülállnak,

Szegények, árva, magyarok!

Melyik földrészen van?

Tudod-e, mely földrészen vannak az alábbi országok? Kösd össze az országokat a földrésszel, melyen található!

AFRIKA	Laosz	AMERIKA
Anglia	Kenya	
Kína	Vietnam	
Kanada	Líbia	
Portugália	Honduras	
Chile	Egyiptom	
	Dánia	
EURÓPA		ÁZSIA

A karácsony jelképei

Angyalok

Az angyalok a Bibliában az Úr küldötteiként keresik fel sz embereket, vagy dicsőítve állják körül az Úr trónját. Az angyalok kilenc hierarchiája a késő antik teológiában az embertől az Istenhez való felemelkedés fokozatait szimbolizálja. A keresztény művészet az angyalokat kezdettől fogva ember (férfi) alakban jeleníti meg, antik római viseletben. Eleinte szárnyak nélkül, a 4. századtól jelennek meg a szárnyas angyalok, majd a késő reneszánsztól a szárny ismét eltűnik a vállukról. Az angyalok fejedelmei a hét arkangyal, a három legnépszerűbb:

Mihály, Gábor, Rafael. Mikhaél az ítélkező, a gonosz legyőzője, a mennyei seregek vezére, a középkor harcias szentje. Névnapija szeptember 29-én van, az őszpontot vigyázza. Gábrriel a hírhozó. Attribútuma a lilium vagy a jogar. Névnapija március 24-én van, a tavaszpontot vigyázza. Ráfáel a gyógyító és az őrangyalok elsője.

Gyertya

A Biblia alapján a Logosznak, a Világ Fényének szimbóluma a keresztény szimbolikában Krisztus jelképe. A gyertya is megsemmisül, miközben fényt ad, miként az Údvözítőnek is meg kellett halnia, hogy az embereket megváltsa. A gyertya a szentháromságot testesíti meg a láng, a kanóc és a viasz egysége folytán. A magyar néphit úgy mondja, hogy a mennyországban mindenkinek van egy égő gyertyája, ameddig az lángol, addig él az ember. A gyertya végigkíséri az embert az életben, a keresztelő alkalmával éppoly jelentős szimbolikus szerepet játszik, akárcsak a születésnap tortán, a haldokló mellett vagy a ravatalnál.

Háromkirályok

A 9. századtól Gáspárnak, Menyhértnek és Boldizsárnak nevezték, s a három életkor, ill. a három, akkor ismert földrész - Európa, Ázsia, Afrika szimbólumává lettek. (Boldizsárt sokszor mórnak vagy szerecsennek ábrázolták). A napkeleti bölceket, akiket a messiás csillaga vezetett a gyermek Jézushoz, Máté evangéliuma említi. Ajándékaiknak jelképes értelme van: az aranyat mint földi királynak, a tömjént mint istennek, és a halott bebalzsamozására szolgáló mirhát mint a keresztfán szenvedő embernek adták át Jézusnak.

Jézus születése

A születés körülményeit Lukács evangéliuma beszéli el. A legáltalánosabb ábrázolásmód szerint a helyszín egy istállóként használt omladozó barlang Betlehem városának falain kívül. A Kisded jászolban vagy a földön fekszik. Ökör és szamár hódol neki, felette Mária imádkozik térdepelve, s látjuk elébe jönni a köszöntésére érkező pásztorokat. József rendszerint félrehúzódva, mogorván ül magában. A jelenetet a betlehemi csillag világítja meg. Az ökör és a szamár, akárcsak a barlang jelképek. Forrásuk egy mózesi törvény, mely szerint tilos ökörrrel és számmal együtt szántani; szamár tisztátalan állatként megfertőzné a tiszta ökröt. Az istállóban egymás mellé kötött két állat jelzi, hogy a keresztényvallás az ilyen jellegű tilalmakat eltörölte, valamint a Messiás nemcsak zsidók, hanem az egész emberiség szabadítójaként jelenik meg.

A karácsonyi betlehemi jászol állításának szokása Assisi Szent Ferenc leleménye. Az Assisivel szomszédos Greccióban Ferenc felépítette karácsonykor a betlehemi istállót: eleven ökröt és számarat állított bele, pásztorokat és zenészeket hozatott.

EGYKIS BONTON

A beszélgetést általában megszólítással kezdjük. A gyerekek ezt egyszerűen megoldják, a felnőteknél már bonyolultabb.

Régen a felnőttek a vezetéknev mellé hozzátették az "úr", "asszony" kifejezést, a lányokat pedig a "kisasszony" szóval tisztelték meg. Ezt ma már nem használják. Minél jobban megismerünk valakit, annál inkább a keresztnévén szólítjuk.

A tegeződés a rokoni, illetve a közeli kapcsolat kifejezője. Régen a gyerekek magázták szüleiket, ma már ez is egyre ritkábban fordul elő.

Milyen szabályokat kell ismernünk és betartanunk megszólításakor?

1. Fiatalembereket, ha csak a kora miatt tegezzük, egy bizonyos korhatár után illik magázni.
2. Ha a fiatal úgy kívánja, hogy magázzák, erre megkérheti a felnőttet.
3. Válogassuk meg, kivel tegeződünk.
4. A tegeződés felajánlásának formái:
 - nő ajánlja fel a férfinak,
 - magasabb beosztású az alacsonyabb beosztásúnak,
 - idősebb a fiatalabbnak,
 - a férfi engedélyt kérhet a nőtől a tegezésre (a nő visszautasíthatja!).
5. Ha egy társaságban mindenki tegeződik, akkor azt értsük magunkra nézve is kötelezőnek.
6. Az "Ön" szó és a "maga" szó használata között is van különbség, Az "Ön" használata kissé távolságtartóbb, a "maga" viszont bizonyos szituációkban durvának hat.
7. Megszólításban, bizonyos esetekben használhatjuk a foglalkozást is, például: doktor úr, tanárnő stb.
8. A megszólítás a rangot is tükrözheti például: professzor úr, igazgató úr stb.
9. Ha idővel elfelejtjük, tegeződtünk vagy magázódtunk, két dolog lehetséges:
 - elkerüljük a megszólítást,
 - megkérdézzük az illetőt.
10. Iskolatársainkat megszólíthatjuk vezetéknevén, keresztnévén vagy becenevén.
11. Tanárainkat csak akkor szólíthatjuk keresztnévükön, ha azt megengedik. Tanárainkat mindig magázzuk, és használjuk a következő megszólításokat: tanító néni, tanító bácsi. tanárnő, tanár úr stb.
12. Bemutatkozáskor vegyük ki kezünket a zsebünkől.

Harkai Mónika 6.b

ÜNNEPEKRE KÉSZÜLŐBEN

- KINEK, MIT is adjak ajándékba a szeretet ünnepén? Ezek a kérdések foglalkoztatnak most mindannyiunkat. Nemcsak az itthoniakat, távollévő szeretteinket és barátainkat is szeretnénk meglepni. Nekik KARÁCSONYI KÉPESLAPOT küldünk.

- TUDOD-E, hogy ez a szokás Angliából ered? Sir Henry Cole művészettörténész találta ki, aki 1843-ban 1000 drb képeslapot nyomtatott, és egy shillingért adta el darabját. Ez az összeg akkor egy finom vacsora árának felelt meg. Szerencsére ma már nem ennyibe kerül – mégis örül, aki szép képeslapot kap.

- AJÁNDÉKOT adni valakinek annyi mint tiszteletünket, szeretetünket kifejezni és örömet szerezni. Tehát ne kötelességből, hanem ösztönzésből tegyük! Akár vásárolod, akár magad készíted az ajándékot arra gondolj: Mi esne jól annak, aki kapja?

-NEM ILLIK ajándékba adni: pénzt, orvosságot, használt v. megúnt holmit és játékokat, hétköznapi munkaeszközt (pl.: anyukának söprűt!) és hasonlókat. Az ajándék személynek szól!

- NE ADJ túl drága dolgot se, mert ezzel fölényesnek tűnhetsz, zavarba hozod az ajándékozottat.

- ILLÓ az ajándékot szépen becsomagolva átadni vagy a fenyőfa alá helyezni – kis, névre szóló ajándékkártyával.

Jedut Siniša 6.a

Ünnepi jó kívánságok

Ha én csodatevő lennék, a Norbinak adnék békét.

Ha én csodatevő lennék, téged Iván Zoltán meggyógyítanálak.

Ha én csodatevő lennék, akkor Móni neked szeretetet adnék.

Ha én csodatevő lennék, a világnak békét adnék.

Bezeg Noémi(5.b): Téli táj c. munkája

Beretka Judit(5.c): Téli táj c. munkája

A karácsonyfa története

A paradicsomi játékban szereplő fa éppen Ádám és Éva napján, december 24-én jutott szerephez, dísz nem volt rajta, csak egy két ráaggatott gyümölcs. Ebből a játékból önállósult Elzász vidékén a karácsonyi fenyőfa, vált egyre díszesebbé, és indult el útjára ez a szokás az elzászi parasztság köréből. Erről már 1605-ből való feljegyzés is tanúskodik, melyből kiderül, hogy a strasbourg városi lakásokban mennyire elterjedt ez a paraszti szokás: „Karácsonykor - írja a névtelen feljegyző - a város lakásaiban fenyőfákat állítanak fel, rá almát, ostyát, cukrot akasztanak. Négyszögletes rámát csinálnak neki, abba állítják bele”

Ezt a szokást nemcsak a városi polgárság veszi át, elkerül a német főúri, hercegi, királyi udvarokba, s Goethe az ifjú Werther keserveiről szóló regényében 1774-ben már mint általános német szokást írja le.

Európában sem volt mindenütt ismeretes a karácsonyfa. A franciák 1870-ben még csodálkoztak, hogy Versailles-ban I. Vilmos császár lakosztályában nagy fenyőfát állítanak, s feldíszítik. Sercy meg is írta emlékirataiban, hogy 1870-ben a háború megannyi gondja között a franciáknak még volt kedvük csodálkozni ezen a számukra még oly különös népszokáson. A franciák nem állítottak karácsonyfát, hanem újévkor a piros bogyós fagyöngyágakkal suhintgatták a velük szembe jövőket, s boldog új évet kívántak.

A fagyöngy az angol karácsonynak is dísze. A csillárt, az ajtó szemöldökfáját díszítik vele, s aki leányt a fagyöngy alatt érnek, meg szabad csókolni. Az angolok ma sem használják a karácsonyfát, különösen vidéken nem, divatja csak most kezd terjedni.

Az olaszok olaj- és babérágakkal díszítik otthonukat a karácsony tiszteletére. Érdekes, hogy az északi skandináv népek, sem a szláv parasztság nem nagyon ismerte a karácsonyfát. Ehelyett nagy farönköket gyűjtöttek meg karácsonyeste, s a lassú parázslással égő tüzet ülték körül.

Az Élet és Literatura című folyóirat már 1842-ben megemlékezett arról, hogy Magyarországon az első karácsonyfát az Új bécsi divat szerint Beethoven szerelme, Brunszvik Teréz grófnő állította fel először 1824-ben. Az ő példájára terjedt el lassan-lassan ez a szokás. S hogy milyen lassan, azt a kis Jókai Jolán (Jókai Mór és Laborfalvy Róza életéről írt, 1858-ból való emlékezése) bizonyítja: „Én a földön feküdtem Móric bácsiék lába előtt, ők ketten a díványon újságot és könyvet forgattak. Egyszerre nyílik az ajtó, belép rajta Róza néni fiatal leánya: kezében kis fenyőfát hoz, teleaggatva cukorfigurákkal, mint aminőket jó nagymamám hozni szokott a vendégségből. En csak bámultam és néztem, hogy mi is lehet ez? Félttem tőle, és odabújtam Róza néni és Móric bácsi közé a díványra, és kérdeztem, mi ez, és kié? Azt mondja Móric bácsi: Ez a tiéd, kisleányom. Ezt a Jézuska küldte. A Jézuska? Hát Komáromban miért nincsenek ilyen Jézuskák, én még ilyet sohase láttam...”

(A Családi Kör nyomán)

Karácsony

A mai ember számára talán hihetetlen, de a XVIII. században karácsony ünnepének még nem volt akkora jelentősége, mint húsvétnek. A karácsony a millenniumi időben kezdett szokássá válni, s túlnőni a húsvéti ünnepen.

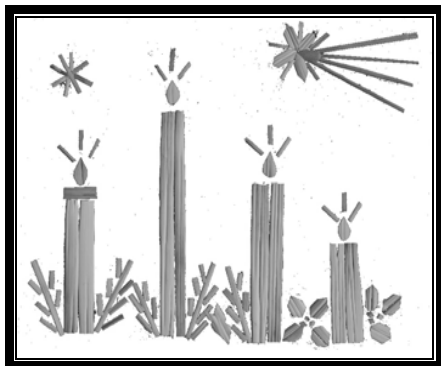
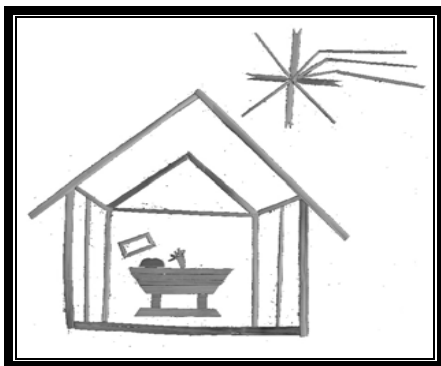
Ma a kereszténység egyik legnagyobb ünnepe, Jézus, a Megváltó születésének napja: a szeretet, az öröm, a békesség, a család, az otthon ünnepe. Ez az ünnep hagyományában, szellemiségében, hangulatában emberek millióit érinti meg, de igazi örömet csak az érez, aki nem elégszik meg a külsőségekkel, hanem az ünnep igazi tartalmát teszi magáévá. Ezek az érzések felejthetetlenek számunkra. Kevesen tudják, honnan ered az ünnep elnevezése. Legvalószínűbb az, hogy a korati – fordul, lép szó származéka, és a téli napforduló öröme, az azt megelőző várakozásra utal.

Jézus születésének tiszteletére díszítünk karácsonyfát, énekelünk karácsonyi énekeket, kívánunk egymásnak boldog, békés ünnepeket. Évszázadokkal ezelőtt karácsony napján életfát, termő ágat vittek a szobába, ami az évről évre megújuló természetet jelképezte. Allítása általános volt hazánkban, de a múlt században feltűnő karácsonyfa teljesen kiszorította. A téli ünnepi szokások a század során sokat változtak, de az ajándékozás megmaradt. Karácsonyi fények gyúlnak a fenyőfákon, és az öröm az ajándékozásban is megnyilvánul. Sohasem az ajándék értéke a fontos, hanem a szándék, a figyelmesség, amellyel adják. Az ajándékozás lényege, hogy gondolunk valakire, örömet akarunk neki szerezni, készülünk rá.

Szentestén véget ér karácsony böjtje, és az ünnep fénypontja a karácsonyi lakoma. Az ünnepi asztalnál sem az a lényeg, milyen értékes étkezésletet veszünk elő, hanem, hogy a hétköznapiaktól eltérően az ünnep jellegének megfelelő ételekkel, virággal, gyertyával vidámítsuk fel az asztalt és magunkat. A szeretet ünnepén elfelejtjük mindazokat a veszélyeket, amelyeket az ünnepre való készülődés okozott. A fenyőillatú meleg szobában örülünk egymásnak, az ünnepnek, az ajándéknak. A nagy rohanásban megállunk egy percre, és egymásra figyelünk. Jó érzés, hogy békében, szeretetben együtt a család.

Mindenkinek ilyen karácsonyt kívánunk!

Makra Andrea 8.b

Lukács Orsolya (6.b): Betlehem c. munkája **Kozma Emese (6.b): Gyertyák c. munkája**
A munkák szalmatechnikával készültek.

— Mert ma született a Jézus, látod, kisfiam, hogy mennek az emberek a templomba.

Ahová annyian mennek, oda tán neki is szabad bemenni, gondolá a kis árva, s hogyan örült, midőn látta, hogy ebből a nagy-nagy házból, aminél szebb háza senkinek sincsen, nem utasítják ki, nem kergetik el, nem kérdik tőle: mit akar itten? hanem engedik ott gyönyörködni abban a sok szép énekben, s ellenni a sok ékes öltözötű úr között.

Valami nagy tiszteletreméltó ember azután sokat beszélt a népnek, elmondá, hogy született a kis Jézus jászolban, pásztorok között, hogy élt szegénységben, nyomorúságban, s hogy szerette azután is a gyermekeket mindig.

Úgy elhallgatta volna napestig, amit ez a tiszteletreméltó férfi beszélt.

Egész estig mindig talált templomot nyitva; este azután azokat is becsukták, s ő ismét az utcán maradt.

Annyi ablak ki volt világítva, az utcákon fényes hintók robogtak alá s fel; ragyogó boltablakokban fenyőfák voltak kitéve, égő viaszgyertyákkal, cukorangyalkákkal, picike bölcsökkel, azokban aludt a kis Jézus.

A kis árva úgy eltudta azokat nézni.

Mosolygó asszonyságok jöttek a boltokba, vásároltak azokból a tündéri szépségekből, ki-ki vitte haza, kis fiának kisleányának - amit a kis Jézus küldött nekik.

Olyan szép a kis Jézus születésnapja!

Csak olyan hideg ne volna ezen a napon! Jó azoknak, akik meleg kályha mellett édesanyjuk keblén hallgathatják a szél süvöltését; de aki nem tudja, hogy hová menjen haza ilyen zord időben!

Ismét csak visszatért a templom ajtajához ott letérdelt kis kezelt összetéve:

— Édes Jézuska — aki úgy szereted a gyermekeket — ha volna szükség olyan kis szolgára, amilyen én vagyok, vennél engemet magadhoz...

S a nagy Megváltó meghallá kis szolgája kérését, és elvette őt magához akit senki, sem tartott magáénak a földön. Ott elaludt a kisgyermek, és felébredt — a mennyországban...

Ti, kik vigadtok s örültök szent karácsony napján, emlékezzetek meg azokról, akik éheznek és szomorkodnak!...

Téli táj

Elérkezett december, karácsony hava. Egész nap nagy pelyhekben esett a hó.

Luca napján, december 13-án is havazott. Kipillantottam a meleg szobából az utcára. A közutakon csillogott a jég. Az utcabéli srácok már javában csúszkáltak. Én is kimentem közéjük. Egy ideig velük együtt örültem a télnek.

Később félrehúzódtam, s néztem a téli tájat. A közben leereszkedő ködfátyoltól már alig lehetett látni az utca másik felét. A fenyők ragyogtak a hótakaró alatt. Gyanúsan csönd volt. A srácok már behúzódtak a meleg szobákba. Én is besétáltam. Leültem a meleg kályha elé, s arra gondoltam, hogy a kinti hidegben vajon fázik-e a Mikulás és a Télapó?

Anyukám azt mondta, hogy nem fáznak, mert fűti őket a gyerekek szeretete. Ezért most én is ajándékot készítek anyuéknak, s tényleg ajándékozni nagy öröm.

Pálfí Tibor 6. b

Koldus gyermek

Karácsonyi történet

Az apját leütötte a hajókötel, a vízbe fuladt. Az anyja mosóné volt; éjszakai munkában méghütötte magát, forrólázt kapott, meghalt. A kisfiú egyedül maradt, és még alig volt négyesztendős.

Mikor kivitték az anyját is a temetőbe, a kisfiú elgondolta magában: "mármost ki fogja nékem mondani: kedves kisfiam? ki fog énnekem kenyeret adni reggel, este? ki vet nekem már ezután ágyat, ki ad rám tisztát, ha elszennyesedem, ki vesz az ölébe, ki csókolgat meg, hogyha valamim fáj?"

A szomszédok is elköltöztek, ki ide, ki oda, idegenek jöttek a régiék helyébe, akiknél, ha megjelent a kisfiú, ha bekérezkedett ajtaikon, azt kérdezték tőle: "mit akarsz? mit keresel itt? takarodjál innen!"

El is takarodott szegény, kiment az utcára, ahol senkit sem ismert, megállt egy szögletnél szépen, s úgy nézett a jövő-menő emberek szemébe: nem hasonlít-e valaki az ő apjához, anyjához? hogy azt megszólíthatná. Hiába nézte azokat, az embereknek más dolguk van, mint az ügyelgő gyerekekre ügyelni. Aki mai világban akar valamit kapni, annak ki kell nyitni a száját. Az igazi koldusgyerek jobban érti a mesterségét; az utánaszalad a cifra uraknak, hozzájuk keni-feni magát piszkos condraival; azok aztán csakhogy megszabaduljanak tőle, vetnek neki valamit. Az olyan koldus, aki csak sírni tud, meghalhat éhen.

Meg is halt volna éhen a kis poronty mindjárt az első két napon, ha egy jámbor, öreg gyümölcsáros-asszony nem árult volna ott azon a szögleten, amelyikhez ő szegődött. Ez csak elnézte, mit ácsorog az a kisfiú ottan olyan sokáig. Talán bizony lopni akar? Mikor aztán látta, hogy estig nem mozdul onnan, megszánta. Kiválasztott számára egy ütődött almát: nesze, fogjad, hanem aztán mármost eredj haza!

A kisfiú hozzá volt szoktatva a szófogadáshoz, s ahogy mondták neki hogy menjen haza, szépen elindult haza.

Akkor pedig már este volt, és este nagyvárosban minden ház ajtaja be van zárva. A kis árva fiú úgy elsirdogált magában, amikor elgondolta, hogy neki sehova sem lehet bemenni; őreá sehoh sem vártak, az ő számára sehoh sem vetettek ágyat.

Azután összehúzta magát egy kapu szögletében, s ott nagy sírtában elaludt, álmában megölelgeté azt a követ, ami olyan jó volt, hogy gyenge tagjait a szél ellen védelmezte, s azt mondta neki: "édesanyám".

Éjszaka is sokszor felébredt, mikor úgy fújt a hideg szél! s nyögvefordult másik oldalára, mikor olyan kemény volt az ágya!

Másnap megint felkereste a jó kofaasszonyt, aki látva, hogy olyan bús szegényke, ismét nekiadta ételmaradékát.

Harmadnap, negyednap megint ott találta a jó öregasszonyt. Ötödnap pedig hiába várt reá a szögleten, sokan jöttek, mentek az utcán, még többen, mint egyébkor, csak az öreg nem jött ezúttal.

A kis árva fiú végre megkérdezé egy féllábú koldustól (nagyobb urat nem mert megszólítani):

- Hol van most a jó néne?
- Ma nem fog itt árulni, fiam, felelt neki a koldus, mert ma ünnep van.
- De hát miért van ünnep?

A hóember karácsonya

(Mese)

A hóember elkészült, és gyönyörű volt.

Nem is csoda, a gyerekek az egész tegnapi napot eltöltötték a hóemberrel, s anyuka nagyon örült ennek, mert úgyis elég dolga akadt.

A gyerekek csodálatosan szépnek találták a hóembert, s ezért a fejére húzták Gyurka ócska sapkáját, amit már úgyse hordott senki. Aztán kezébe adtak egy régi botot, amit már csak akkor szoktak használni, ha a ping-ponglabdát kell előkotorni vele a szekrény alól. Az arcával volt még egy kis baj: ugyanis Gyurka úgy találta, hogy egy sárgarépából igen megfelelő orrot lehet a hóembernek készíteni, de Évi ezt nem tartotta elég szépnek. Végül sikerült kihalászni a fiók mélyéről egy ott felejtett nagyobbacska kiflicsücsköt, amelyik éppen orrnak való. Egy kicsit görbe volt uyan, de Évi azt mondta, hogy ez nem baj, azért sokkal szebb, mint a sárgarépa. Mikor aztán még két széndarabból a szemét is megcsinálták, a hóember csakugyan gyönyörű lett. Ott állt a kert sarkában, egészen a kerítés mellett, s éppen úgy látta, ami kinn az utcán történik, mint azt, amit a szobában csináltak. Ennek az oka, hogy a gyerekek egy kissé messze tették egymástól a két szemét.

Hát így állt a hóember békésen, fehéren, kifliorral és szénszemekkel, s egyszerre azt látta, hogy benn a szobában hatalmas karácsonyfát díszít a gyerekek édesanyja. Csillogott, ragyogott a karácsonyfa, egymás után kerültek alája Évi és Gyurka ajándékai, s a hóember elgondolkozva nézte az ablakokból áradó fényt.

- No Igen - mondta a kis verébnek, aki mellette csiripelt -, nagyon jó érzés lehet ajándékot adni. De hát ez az emberek dolga, az ő ünnepük a karácsony, egy magamfajta szegény hóember igazán nem vehet részt benne.

- Miért ne? - csiripelte a veréb. - Ajándékoznivalója mindenkinek van, ha még olyan szegény is. Olyan teremtése nincs Istennek, aki ne tudna másnak örömet szerezni.

A hóember tágra nyitotta szénszemét, s ekkor látta, hogy a téli alkonyatban didergő kisfiú áll mögötte a kerítésen kívül. A karácsonyfát bámulta az ablakban. .

- Kisfiú - szólította meg a hóember -, hiszen csupa hó a hajad. Meghúlsz. Nesze a sapkám, nekem nincs rá szükségem.

A gyerekek körülnézett, lekapta a sapkát, fejére húzta és elszaladt. Néhány perc múlva öreg bácsi botorkált az úton. Nehezen lépegetett a mély hóban, s a hóember igazán nem tehetett egyebet, minthogy felajánlotta neki a botját. Az öreg csakugyan biztosabb lépésekkel ment tovább, a botjára támaszkodva. .

- Nekem is ajándékozhatnál valamit - szólalt meg a kis veréb, aki eddig némán figyelte a dolgot. - Nem is hiszed, milyen éhes vagyok.

A derék hóember még az orrát is odaadta, és boldogan nézte, hogyan lakmározik belőle a kis veréb. Valami édes, nagy melegség öntötte el a szíve tájékát, s ettől a melegtől csaknem elolvadt. Megrogyant térddel és félrehajtott fejjel köszöntötte a másnap reggelt.

- Megenyhült az idő - mondták a gyerekek, s vígan sütkéreztek a téli napfényben.

A hóember fekete szénszeme szeretettel nézte őket.

GYERMEK7

Iskolánkban a gyermekhéten minden nap különböző programok voltak, október hetedikén a műhelymunkák. A magyar szakos tanárok **író-olvasó találkozó**t szerveztek, amelyre Pap József becsei születésű költőt hívták meg. Meleg fogadtatásban volt része. A tanulók verset is mondtak, majd elbeszélgettek a költővel. Kákonyi Erika földrajztanár nő **túlélőakciót** szervezett a tanulóknak. Tóth Zsolt biológia és kémia szakos tanárnál bál volt Bátrak klubja néven. Itt közös **táncprogram** készült, a gyerekek felkérték táncolni a tanáraikat. Megyeri Márta rajztanárnőnél bábokat lehetett készíteni csuhéból. Ennek a foglalkozásnak a neve **Ihaj-csuhaj** volt. Csábi Krisztina tornatanárnőnél **“szappanfőzés”** volt. A tanulók összeállítottak egy jelenetet az igen népszerű szappanoperák mintájára, és ezt a paródiát be is mutatták. Barsi Szilvia angoltanár nő vezetésével **töklámpások** készültek.

Ezen a napon minden gyerek jól érezte magát. A műhelymunkákon tanultakat közösen be is mutatták, így mindenki megismerkedhetett mindazzal, ami aznap az iskolában zajlott.

Sárkány Laura 7. c.

A Túlélés elnevezésű játékra nagyon sokan jelentkeztek. Ez arról szólt, hogy egy lakatlan szigeten vagyunk, ahol meg kell tanulnunk tájékozódni, élelmet szerezni és kommunikálni egymás között.

Mindannyian csapatnak írnia kellett egy himnuszt, és választania egy mottót is, amit a zsűri aztán pontozott. Azután megtanultunk tájékozódni és élelmet szerezni csapatunknak. A táblára felrajzolt sok gyümölcs közül bekötött szemmel kellett eltalálni egyet, aminek pontértéke volt.

A következőkben a víz ellen is harcolnunk kellett. Ez úgy zajlott, hogy két társunk kifeszített a terem közepén egy kötelet, így akadályozva bennünket a szárazföld elérésében.

Az utolsó feladatban egy rossz testvérünknek nem volt hangja, de voltak képei, s ezekhez a szöveget nekünk kellett kitalálni.

A játékban a Turkálók nevű csapat lett az első, a Mátrix a második, az Oroszlán pedig a harmadik.

Bocor Dániel 5.b

A **falujáték** napján alig tudtuk kivárni az órák végét. Amikor meghallottuk az iskolacsengőt, kirohantunk az épületből. A tanárok felolvasták a feladatokat, a csoportvezetőknek pedig részletesen elmagyarázták a szabályokat. Kezdődhetett a játék. A feladatok főként népmese jellegűek voltak. Felsoroljuk a legérdekesebbeket: Az imént futott itt el Csizmás Kandúr. Fogd meg és hozd el! - Ebben a feladatban egy macskát kellett behozni csizmában. A Hetet egy csapásra elnevezésű feladatban be kellett bizonyítanunk, hogy mi is képesek vagyunk erre. Volt, aki hét legyet ütött le egy csapásra, más egy hetes számmal ellátott felfújót zacskóra csapott rá. A Hamupipőke feladatban a játékosok egy óriáslábú, 46-os lábméretű Hamupipőke várta. Erre a lábra kellett megfelelő méretű cipőt hozni úgy, hogy a gonosz mostoha rajta ne kapja őket. Ezenkívül még nagyon sok érdekes feladatot kellett megoldani a csapatoknak. Többségüknek sikerült is. Még az utolsóként beérkezettek is vidáman fejezték be a napot.

Nešić Máté és Harangozó Edina 7. c.

Und wie werden **Kovács Karolina** und **Harangozó Edina** Weihnachten feiern?
Edina, wo und wie wirst du Weihnachten feiern?

- Zu Hause, mit meiner Familie.

Was wirst du anziehen?

- Ich weiß noch nicht.

Was werdet ihr essen?

- Etwas Leckeres.

Dein Wunsch?

- Ein Computer, Frieden und Liebe.

Und wo feierst du Silvester?

- Wahrscheinlich mit meinen Freunden. Ich werde etwas modernes anziehen und wir werden Pizza essen.

Hast du einen Ansatz fürs Neue Jahr?

- Ja, ich will das Maximum aus mir herausholen.

Und du *Karolina*, wie feierst du Weihnachten?

- Zu Hause mit meiner Familie. Ich weiß noch nicht, was wir essen werden.

Was ziehst du an?

- Jeans und eine blaue Bluse.

Dein Wunsch:

- Es gibt viele...

Hast du einen Ansatz fürs Neue Jahr?

- Ja, ich will mehr lernen.

Sarkány Laura, 7. c

*Allen Schülern und Lehrern wünschen wir
frohe Weihnachten und
ein erfolgreiches Neues Jahr!!!*

Balzam Sarolta (6.b): Karácsony c. munkája
A munka szalmatechnikával készült.

Weihnachten in Deutschland

Weihnachten ist das größte Fest in Deutschland. Der 25. und der 26. Dezember sind die Weihnachtsfeiertage. Am 24. Dezember ist der Heilige Abend. An diesem Abend gehen viele Menschen in die Kirche und danach feiern sie zu Hause. In jeder Wohnung ist ein Tannenbaum, geschmückt mit Kerzen, Kugeln, Figuren und Sternen. Unter dem Baum liegen Geschenke. Weihnachten ist der wichtigste schenken-Tag in Deutschland. Zu Weihnachten bäckt man Lebkuchen, Spekulatius, Plätzchen und Stollen. Zum Mittagessen gibt es Truthahn, Honig, Äpfel, Nüsse, Mohn Teig und andere leckere Sachen. Weihnachten ist ein Familienfest. Alle versammeln sich und singen Weihnachtslieder: „O Tannenbaum“, „Stille Nacht“ und andere. Mein Lieblingslied ist „Stille Nacht“. Dieses Lied singen wir auch auf Ungarisch und es heißt bei uns „Csendes éj...“. Zu Weihnachten kommt auch der Weihnachtsmann und die Kinder singen Lieder über den Weihnachtsmann. Ein solches Lied ist „**Kling, Glöckchen**“:

Kling, Glöckchen, klingelingeling!
Kling Glöckchen kling!
Macht mir auf, ihr Kinder, ist so kalt der Winter.
Öffnet mir die Türen, lasst mich nicht erfrieren.
Kling, Glöckchen, klingelingeling!
Kling Glöckchen kling!

Kovács Andrea, 7. b

Und wie feiern wir Weihnachten und Silvester? Wir haben die Schüler der Klasse 7c gefragt:

Also, *Babkovity Róbert* macht sich selbst ein Neujahrsfest. Ich gehe allerdings auch zu Róbert (glaub ich jedenfalls). Ich werde meine Playstation mitbringen. Ich hoffe, dass es sehr spannend wird. Róbert meint, dass es einfach spritzig und ein Kracher wird!

Nun, jetzt werde ich mir meinen Kollegen *Acsai Szabolcs* vornehmen! Die Weihnachten von Szabolcs sind eher ruhig. Er verbringt sie mit seinen Eltern zu Hause. Ein saftiger Truthahn, eine ruhige Nacht, schöne Geschenke und FERIEN!!!

Bezeg Attila, 7. c

Tóth Ervin feiert Weihnachten zu Hause mit seinen Eltern und zwei Schwestern. Die Kinder werden den Tannenbaum schmücken. Die Familie isst Truthahn. Silvester feiert Ervin bei seinem Freund Dudas Gabor. Sie wissen noch nicht was sie essen werden.

Ferenc Anita feiert Weihnachten auch zu Hause. Die Familie speist Kalbfleisch. Das Neue Jahr feiert Anita mit ihren Freunden. Sie wird ihre rote Hose und einen Puli anziehen. Zu Weihnachten hat sie viele Wünsche.

Acsai Szabolcs, 7. c

Találkoztunk Pap József költővel

Iskolánkban 2003.10.7-én író-olvasó találkozó volt.

Pap József óbecsei származású költő volt a vendégünk. Ahogy a költő fogalmazott, "haza jött", hiszen ebben az iskolában töltötte ő is diákéveit.

Pap Józsefet s a találkozó résztvevőit a táblán egy idézet várta, mely idézetet Pap József verséből merítettünk:

"Apám arcáról ismerek a tájra,
szavának súlyáról, ha otthon járok.
A vesződésről, melyeknek sosincs vége,
a leterített, agyonhajszolt tájra."

Szilágyi Csaba köszöntője után Nešić Máté szavalt el a Felszín alatt, a földben című Pap-verset, melyet a költő az óbecsei Petőfi iskola tanulóinak ajánlott.

A köszöntő versek után Benák Erzsébet igazgatónő üdvözölte a költőt és a találkozó résztvevőit.

Ezek után a költő mesélt életéről. Gyermekkori élményére részletesebben kitért Pap Joca, olyan helyeket említve meg, melyeket mi is úgy ismerünk, ahogy a költő ismerte annak idején.

Felolvasott legújabb kötetéből, a Nyárutó címűből néhány verset. Költeményeiben szereplő személyek valós, valaha és még ma is élő emberek.

Mesélt a versek előzményeiről, első iskolás szerelméről, Ilonáról s az érzésről, melyet a kékrűhas kislány váltott ki a fiatal srácból.

Elmondta, mi a véleménye a falfirkálásról, hiszen ő is csinálta, firkálta valamikor a falakat, fákát, de mindig csak szépeket írt rájuk. Szerinte csak akkor érdemes firkálni, ha valami szépet pl. kedvesünk nevét szeretnénk hírül adni a világnak.

A találkozó végén beszélgethettünk a költővel, kérdéseket tehettünk fel neki. A kérdésekre a poéta láthatóan szívesen válaszolt.

Azzal búcsúzott el tőlünk Pap József, hogy megígérte, igyekszik hamarosan egy új kötet megírni, s azt egy hasonló találkozón itt a Petőfi-ben bemutatni. Már nagyon várjuk.

Romoda Renáta 8.c

December

Várom a telet, mert szeretek a hóban játszani.

Íme elérkezett a várvárt decemberi hónap. Ebben a hónapban sok örömet és boldogságot érek és nagyon sok ajándékot kapok. Nem sokára itt a Mikulás, a Luca, azután a karácsony, ezt követi a télapóvárás és végül az újévezés. Számomra nagy öröm, mert sok szépet kapunk a testvéreimmel, és ilyenkor a család együtt van boldogságban, szeretetben.

Szeretem a decembert, a telet, a havat és a sok szép ajándékot.

Rákos Izabella 3.d (Drea)

Többre számítottam

- interjú Török Tímea diákigazgatóval -

Az idei Gyermekehét alkalmával is sor került a diákigazgató-választásra. Tavaly Fero Ferenc volt az igazgató, az idén pedig Török Tímeát választották meg igazgatónőnek. Ez alkalomból beszélgettünk el Tímeával.

- Milyen programmal indultál a választáson?

* Széles körű programmal indultam, akárcsak a többi jelölt. Tizenkét pontban fogalmaztam meg azokat a dolgokat, melyeket szerettem volna, szeretnék megvalósítani.

- Fel tudnál sorolni néhányat pontot az említett tizenkét pontból?

* Természetesen. Először is szerettem volna gazdagítani a diákok szabadidejét, tartalmasabbá tenni az iskolán kívüli aktivitásokat. Az iskola falain belül is a jó hangulatot tűztem ki a zászlómra. Szerettem volna teadélutánokat szervezni, olyan gyermekprogramokat beiktatni a napi, heti tervekbe, melyek célja a társalgás, az összekovácsolódás.

- Mely pontok voltak a legfontosabbak számodra?

* Talán hármát említenék meg:

1. Célul tűztem ki a káros szenvedélyek elleni harcot,
2. Számítógépes szakkör létrehozása is célom volt,
3. Valamint a már említett társalgó programok bevezetése volt a célom.

- Milyen érzés volt megtudni, Te lettél a kiválasztott?

* Nagyon jó érzés volt tudni, hogy ilyen sokan megbíznak bennem. Ezúttal is köszönöm azoknak, akik rám voksoltak.

- Munkásságod egy hete alatt, hogyan érezted magad?

* Mint máskor, hiszem nem változott semmi. Az igazat megvallva egy kicsit el is keseredtem, mert igazi feladatot nem kaptam, s az említett pontok közül egyetlen egyet sem bírtam megvalósítani.

- Ezek szerint semmi feladatod sem volt?

* Feladatom azért éppen volt, Például jelentéseket kellett írnom azokról a napokról, amikor a Gyermekehét volt.

- Melyik napról írtál legszívesebben?

* Természetesen azokról a napokról, amelyeken valamilyen esemény volt. Ilyen nap volt a hétfő, amikor műhelymunkák folytak, a szerda, amikor a falunap zajlott.

A következőkben olvassátok el Tímea igazgatónő tartalmas beszámolóját a műhelymunkákról.

Makra Andrea és Pásztor Antonella VIII.b

Jelentés – 2003.10.07. – kedd

A mai nap, mikor odaértem az iskolába az igazgatónő már várt. Felmentem az irodájába, ahol aláírtam a szerződésemet, amivel azt igazoltam, hogy tudomásul vettem azokat a pontokat, vagy követelményeket, ami rajta állt.

Órák előtt, afféle megnyitóként hivatalosan is kineveztek iskolánk diákigazgatójának.

Köszöntöttem társaimat és megköszöntem szavazó táboromnak a támogatást, majd ismertettem a napi programot. Az első négy óra után, melyek rövidítettek voltak, megkezdődtek a műhelymunkák. Én az író-olvasó találkozón vettem részt,

Boja moга сна

Зима. На шта вас то асоцира? Да ли на светлуцаве дијаманте који падају са неба, или на прекрасни бели чаршав, који је прекрио читав један део Земљине кугле? Да ли се можда упитате одакле се створе нити које плету бело ћебе преко јесењег прохладног пода боје ватре?

Мене зима асоцира на сан. На неку потпуно нову и чудесну земљу, у којој се сањају предивни бело-ледени, али и лепо ушушкани у јорган, па зато, и топли снови.

У тим сновима је све прекривено нежним пахуљама. Свака равница, брдаше, све небо је бело. И Сунце да бели? И Месец је бео!!! Звезде су беле, и сви кровови, крошње...и сви снови су бели.

Бела је тако нежна, неописиво лепа боја. Она нам даје смиреност и могућност да сањамо најдивније снове на свету.

Знате ли да неке ствари почињу и да се завршавају белом бојом?

Година почиње белином која се пресијава у ноћи због уличних светиљки. Она се и завршава у белој боји. У боји здравља, весеља, љубави и још безброј позитивних осећања. Како се једна бела година заврши, тако почиње друга, још беља, светлуцавија и лепша.

Сви воле белу боју, и због тога воле и зиму.

Деца обожавају да краду шлаг са торте, или да се умажу сладоледом од ваниле. Једва чекају зиму како би се грудвали, правили Снешка Белића, изводили разне вратоломије на леду. И, на крају, када уђу у кућу, затраже од родитеља шољу топлог белог напитка који сви воле.

И одрасли воле бело. Да је не воле, жене се не би венчавале у белим венчаницама. За њих бела боја представља отменост, срећу, невиност, младост, раскош и љубав.

Да не воле белу боју, мушкарци не би носили беле кошуље и не би сањали, нити би поклањали беле цветове женама.

И животиње је воле. Могу вам рећи да је оне воле више од било ког другог живог бића. Када дође зима, скоро све животиње спавају својим омиљеним зимским сном. Белим сном.

И природа је воли. Да је не воли, не би постојала ни бела боја, ни зима.

Тако бисмо могли до сутра. Зиму сви воле, у то сам сигурна. Свако има бар један разлог зашто му је зима драга и зашто је воли.

Надам се да вам је путовање кроз мој бели зимски сан било пријатно. Желим да и ваши снови буду лепо, маштовити и пуни белине, као меко перје јастука на којем спавате. Надам се да ћете сањати радосне, нестварне и незамисливе ствари, које ће прекрити ваш ум, као пахуљице које лебде и просто нас опчињавају својом тајанственошћу. Волела бих да вас одведу у неки много бољи, маштовитији, срећнији и бељи свет.

Зато вам саветујем да зими посматрате пахуљице. Опустите се што више можете и идите са њима у њихов бели свет, у који сам и ја отишла док сам ово писала. Снег тренутно не пада, али моје расположење и моја осећања су такви, као да напољу веје. Сигурно ће нам ускоро доћи, чим ја почињем да сањам, маштам и замишљам око себе беле лептирице које доносе нове зимске дане и најбеље снове.

Викторија Радановић 7.a

Зимски дан

Свакога дана хладне пахуљице падају на кров моје куће. Али, овај дан је посебан, јер сва деца из улице налазе неки скромни кутак прозирног леда.

Ниска температура не спречава зајапурене дечаке и плашљиве девојчице да се грудвају и санкају. Само дечји трагови остају у сунђерастом, меком, белом снегу.

Гдекоји пролазник, са чврсто натакнутиим шеширом и шалом преко носа, иде улицом.

Само се дечји гласови и врисци чују на раскошно широкој улици.

Смрзнуте птице на гранама покривене снегом тужно цвркућу.

Цела улица је покривена белим омотачем снега. Све барице су се у улици замрзле. Као да је ово годишње доба парализовало сва жива бића.

Упадљиво зелена боја четинара растужује голе гране листопадног дрвећа.

Аутомобили не могу да се изглаве из снега који је нападао, ако немају зимску опрему. Хрпе снега поред очишћених стаза које помало клизе.

Комуналне службе ове године имале су пуно проблема, морале су бацати ко по угаженом, меком снегу, који је губио своју изразито белу боју.

Деца долазе мокра својим топлим домовима.

Из оцака пуши се густ, црн дим.

Богдан Гагић 7.а

Желимо свим ученицима и наставницима Срећне Божићне и Новогодишње Празнике!

И ја знам да волим

Волети значи живети. Љубав је потребна свима да би опстали у садашњем и будућем времену.

Ја знам да волим онолико колико то могу да доживим и пренесем.

Волим своју породицу, а изнад свега моју мајку, која ми је подарила живот, мога оца, који живи и ствара за мене и моју секу, која ми је идол. Волим баке и деке, јер су они увек са мном. Волим своју кућу, волим своје псе и волим природу која ме окружује.

Изнад свега волим Бога, јер је он творац свега видљивог и невидљивог. Он се брине о нама и обасјава нам пут којим ходамо. Њему се молим да сачува моју породицу, да брине о нашем здрављу и чува сав народ овога света.

Само волећи можемо научити и живети. Живот човека најбоље научи како треба волети.

Господ Бог воли највише, јер се он моли за цео свет на земљи, како праведни, тако и неправедни. Потребно је врло мало волети Бога како би нас он научио да волимо живот око себе.

Знати волети значи захвалити Богу што нас је научио томе, јер само таквом љубављу можемо наставити живот.

Тамара Мирков 6.а

акол Пап Јозсеф оbecсеи кoлтo месeлт eлетeрoл eс oлвасoтт фeл вeрсеи кoзoл. Кeсoбб вeгигсeтaлтoнк a термекeн eс бeмутaттoк аз ирoнaк a тoббi cсaпaт мyвeит, микoзбeн eн is мeглeстeм oкeт. A szappanfőzők, szappanoperát játszottak, amire a tornateremben készültek fel. Az egyik csapat tóklámpásokat, a másik csuhéjbabákat készített. Voltak túlélő csapatok, matematikai-logikai feladatok, táncolók, sakkozók és még sok más olyan dolog, melyben örömmünket lelhattük.

A nap végén mindenki bemutatta azt a dolgot, amit a műhelymunkákon tanult, vagy éppen csinált az a két tanítási óra alatt.

Осзтaлoм лeгoбб спoртoлoјa

Сzilágyi Csabát az osztály neves sportolóját sikereiről kérdeztem. Mikor beléptem Csaba szobájába megláttam az oklevelekkel és érmekkel teli szekrényt.

-Pontosan milyen sportot űzöl?

-Hét éve úszom, vízilabdázom, és az idén nyáron kezdtem el kajakozni. Komolyabban két éve kezdtem versenyekre járni. -

-Fontosabb versenyeid?

-A Jugoszláv Pionír rekordot én tartom, amit delfinúszásban sikerült elérnem, ez a nemzetközi verseny 2003. VIII. 13. volt Adán. A 21. maratonon Kanizsán 150 közül 4. helyezett lettem 800 m-es úszásban. Szeptember 5-6-án Harkányon és Szigetváron voltam hat ország közötti versenyen, ahol férfi úszásban ötödik lettem, delfin úszásban pedig negyedik. Október 18-án részt vettem a „Játszz az életért” című rendezvényen, ahol delfin-, hát-, férfi- és mellúszásban 1. lettem. -

-Mikor lesz a következő versenyed?

-A következő versenyem novemberben lesz Zrenjaninban, ez lesz a szerbiai úszó verseny. -

-A vízilabda csapatban milyen eredményeid vannak?

-A csapat egész Vajdaságban első. -

-Több érem is van itt, milyen érmek ezek?

-Három arany, egy ezüst, kettő bronz, ezeket úszással szereztem, és egy serleg, ami a sportközpontban áll, amit a vízilabdával érdemeltem ki. -

-Köszönöm, és kívánom neked, hogy még nagyobb sikered legyen az elkövetkező években!

Megyeri Csilla 7.б

Тeл

A telet szeretem legjobban. Azért a legkedvesebb évszak, számomra, mert ekkor sok ünnep van és esik a hó.

Decemberben, Miklós napján a kis csizmákat édességgel megtölti a Mikulás. Luca napján, sok érdekes népszokással találkozhatunk. A kemencéből előkerül a finom ropogós pogácsa. Akinek szerencséje van az talál benne pénzt és a jövő évben is szerencsés lesz. Mire elérkezik a karácsony a tájat befedi a fehér hótakaró. Ekkor már minden családnál nagy a készülődés. Készülnek a finom sütemények, és ebben a gyerekek is szívesen segítenek. Titkban gyűjtögetjük, csomagolgatjuk az ajándékokat. Később következik az új év köszöntése. Ezután megérkezik a téli szünidő. Befagy a Holt-Tisza. Sokat lehet korcsolyázni és szánkózni. Szüleimmel sokszor elsétálunk téli estéken a Tiszaparra. Gyönyörködünk a havas tájban.

Megcsodáljuk a zuzmarás fákat.

Már alig várom, hogy beköszöntsön az igazi tél.

Kiss Kornél 3.c

A hóember

Egy reggelre rengeteg hó esett. Nagyon örültem. Elhívtam a barátnőmet.

Az utcán játszottunk, jó melegen felöltözve, hogy ne fázzunk. Sokat szórakoztunk, dobáltuk egymást hógolyóval és építettünk egy csuzdát. A legjobb szórakozás az volt, amikor hóembert gyúrtunk. Három része volt. A fején egy rossz lábos ragyogott. A szemét két kis szén helyettesítette. Az orra csutka, szája pedig egy nagyobb darab szén volt. Kezében anyu rossz söprűje ékesedett. A pulcsi gombja is szintén szén volt. Bementünk, hogy megmelegedjünk. Kinéztem az ablakon, hogy megcsodáljam a művünket, de nem láttam.

- Gyorsan! – kiáltottam Juliskának. Ekkor csukódott a kapu.

- Juliska! Kiszökött a hóember.

- Ugyan, mit beszélsz.

- Nézz oda!

- Tényleg! Gyerünk utána.

Meglestük, amint a hóember a fenyőfákat nézegette. Odaszaladtunk, és kértük, hogy jöjjön haza. Nem felelt mást, csak ezt:

- Nem megyek haza, majd csak holnap.

Másnap hazajött. Juliskával építettünk neki egy testvért. Nagyon boldog volt, és ezt mondta:

- Köszönöm lányok, hogy készítettetek egy társat.

Nagyon szeretném, ha a hóember életre kelne.

Bóviz Bettina 4.c

Mit várok az Új Évtől?

Mit várok az új évtől? Nehéz kérdés. Mint ahogy mindenkinek, nekem is rengeteg álmom van.

A számtalan apró kívánságom és reményem közül, talán mégis kettő a legfontosabb.

Az egyik, hogy letegyem a felvételi vizsgát és felvegyenek a közgazdasági iskolába. Ez lenne ugyanis az első lépésem a jövőm felé. A négyéves középiskolát az egyetem követné, s ha minden sikerülne, akkor ezután elkezdhetném az óvónői pályám.

Ezen óhajom azonban eltörlődik egy másik mellett, amely bekövetkezését rajtam kívül még talán milliók várják. Ez a valami egy megfoghatatlan, ám az ember életében nélkülözhetetlen dolog, a **BÉKE**.

Igen! A legnagyobb kívánságom, hogy végre béke és egyetértés legyen. Mivel az idején már múltó félben van, abban reménykedem, hogy a következő esztendő, a jövő meghozza az óhajtott békét. A veszekedések és háborúskodásoknak rengeteg hátránya van. Artatlanok halnak meg, kicsi gyermekek maradnak árvák, falvak és városok hevernek romokban, emberek szakadnak és hidegülnek el egymástól. Az ellenségeskedés a természetet sem kíméli meg. Szennyezi a folyókat, a tavakat, a tengereket, erdőket, hegyeket. Lassan kivesznek egyes állatfajták is, mert egyiket bundájáért, másikat húzáért irtják. Hasztalan a pusztítók elleni fellépés is, mert legtöbbjük a mindennapi kenyerét ezzel a gyászos foglalkozással keresi.

Míndez csak egy szép, ám megvalósíthatatlan és elérhetetlen álom marad, míg egy új esztendő el nem hozza nekünk a békét.

Mészáros Diana, 8.b

Karácsony

A karácsony a szeretet ünnepe, amely a mi családjunkban sok sürgés-forgással jár.

Minden ünnepnek van éke, itt a karácsonyfa és az ajándékok játsszák a főszerepet. Nálunk már nagybőjtök kezdődik az ünneplés, beindul a nagytakarítás. Anyu megfőzi a böjti ebédet és közösen feldíszítjük a fát. Mikor eljön az est, nővérem és én már korán ágyba bújunk, és izgatottan várjuk a reggelt, hogy meglássuk, milyen ajándék rejtőzik számunkra a fa alatt. Ezen a napon az egész család az asztal köré gyűlik, és várjuk az ünnepi fogásokat. Mikor még kisebbek voltunk. Az a hiedelem élt bennünk, hogy a Jézuska hozza a karácsonyfa és az ajándékokat. Mostanára viszont már mindeki rájött arra, hogy a szüleink nagy szeretete miatt van még fenntartva az ajándékozás. Ha van egy kis megtakarított pénzünk, nővéremmel mi is igyekszünk arra, hogy szüleinket viszont meg tudjuk ajándékozni, mert rájöttünk, hogy rossz lelkiismerettel vagyunk, ha csak kapunk, és nem adhatunk. Miután kicsomagoltuk az ajándékokat, ebéd után szánkázunk a frissen hullott havon, és máris arra gondolunk, hogy nemsokára véget ér ez a gyönyörű nap. Nekünk gyerekeknek azért jó ez a szent ünnep, mert bármilyen csínytevés is követünk el, szüleink úgymint megbocsájtják, mert hisz ez a szeretet ünnepe.

Szép is ez a nap, de nem tart sokáig, és másnap már a következő karácsonyt várjuk.

Török Krisztina 6. c

Fehér hajú bölcsek

Alsós kisdiaikként a nyári szünetben kilátogattam falura a dédszüleimhez.

Nagyon szerettem őket, mert mindég volt idejük és kedvük velem foglalkozni. Sosem mondták, hogy most éppen nem érnek rá. Szelíden és kedvesen bántak velem. Mellettük mindég nyugodtságot éreztem. Élveztem, ha a déditatával a kertet rendezgettük. Néha egy kicsit idegesített az a sok jó tanács amivel igyekeztek felokosítani. Úgy gondoltam, hogy azért van nekem is magamhoz való eszem és nem kell mindig kioktatni. Pedig, ha őszinte akarok lenni, akkor be kell vallanom, így utólag, hogy általában nekik volt igazuk. Én pedig nem mindig hagytam magam. Így történt, hogy a dédi nekem adta a kert egy részét, és megengedte, hogy beültessem, mivel én azt állítottam, hogy tudom hogyan kell. Nagyon büszke voltam magamra, mert fele idő alatt végeztem a munkával, mint a tatám. Ő csak nagyokat mosolygott a bajusza alatt és azt mondta, hogy mindenki a saját terméséből fog gazdálkodni. Múlt az idő, ő minden nap a kertjét ápolgatta, én pedig hébe-hóba. Hát bizony meg is látszott. Veteményei szépen sorban keltek és szép egészséges termést hoztak. Míg az enyém hézagos és satnya volt. Végül csak odaszégyenlősködtem és segítséget kértem tőle. Segített, de az orra alá morogta, hogy: Mégis csak jó az öreg a házban, ugye?

Mint mindig most is igaza volt. Ő már sok évet megélt és sok mindent megtapasztalt, még én csak az élet útjának az elején vagyok. Ezért néha nem árt odafigyelni a fehér hajú bölcsek szavaira.

Kiss Anita 6.c